

Carnaval dels animals
amb Brodas Bros

CONCERT FAMILIAR

DIUMENGE, 16 DE GENER – 18 h

Carnaval dels animals amb **Brodas Bros**

Guió: Iván Morales

Direcció artística: Lluç Fruitós

Concertino i directora: Marta Cardona

Brodas Bros

Orquestra Simfònica del Vallès (en format cambra)

Carles Marigó i Jordi Castellà, piano

Guilliam Sons, beat boxer i músic

Phax, slow motion

Eudald Ferré i Arnau Colom, titelles

Programa

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Carnaval dels animals (gran fantasia zoològica)

Dansa macabra, op. 40

Abans que tants carnivals es convertissin en aparadors de l'estridència, el que de debò importava era participar-hi. Ser-hi més que mirar-s'ho, i no pas per exhibir-se amb tanga i plomalls, sinó per fer-la ben grossa, furtivament, des de la impunitat d'una disfressa. Així s'ha de viure, em penso, aquesta obra que avui l'Orquestra Simfònica del Vallès i Brodas Bros ens proposen en una versió transversal i arriscada: des de dins i amb ganes de jugar. Hi transiten, com veureu, elefants, cangurs i ases salvatges, ocells i tortugues, fins i tot un parell d'*Homo sapiens sapiens* que, maldestres, practiquen escales al piano per recordar-nos que tot plegat va de broma, que no vol dir de mentida. Perquè això és música de debò.

Saint-Saëns hauria pogut intitular la seva juguesca com una altra arca de Noè o anticipar-se a Orwell amb la revolta dels animals. Però en va dir "carnaval" perquè el pinyol del carnaval és la transformació. Durant aquell mes de febrer del 1886 el compositor mateix s'havia transformat: per esbargir-se de l'etiqueta dels escenaris i del repte de la creació, refugiat en un poblet austríac, havia perpetrat una bretolada musical genial que no va deixar interpretar en vida per no malmetre el seu posat de creador seriós.

Nosaltres també ens hem de transformar per esprémer aquesta obra. No ens trobem davant cap exhibició zoològica, sinó que és un mirall: avui els animals som nosaltres. És veritat que aquesta música fa servir alguns recursos de la música descriptiva, amb el *glissando* d'un violí que es mimetitzava en un bram d'ase, però la imitació no és pas el propòsit final del compositor.

Més que l'evocació d'un elefant, potser Saint-Saëns jugava a imaginar quina música hauria compost o ballat un elefant si hagués tingut esma per fer-ho. I és ben segur que li hauria plagut ballar, per exemple, càndid i graponer, la "Dansa de les sílfides" de Berlioz unes quantes octaves més avall. Al capdavant, com deia algú, la natura va crear l'ésser humà perquè escrivís allò que la natura no pot escriure directament, que és la música de la natura. És la coartada de l'art: com que ara per ara els elefants encara no componen música, o disfressem l'elefant d'humà o els humans ens disfressem d'elefants.

Per oficialitzar aquesta magnífica animalada calien artistes sense por del joc i de la metamorfosi. Calia una orquestra simfònica disposada a calçar-se vambes de *hip-hop* i un complot de ballarins de dansa urbana que sabessin com s'agafa un violí. També és veritat que les grans obres ja ho tenen, això: són prou mal·leables per adaptar-se a qualsevol versió i continuen funcionant, ni que sigui amb sentits diferents; també és veritat que la dansa, l'art més precari i per això el més suggestiu, és l'art que ens emplaça més a prop de la nostra condició d'animalots mamífers. Perduda la por del risc, però, ha de venir el talent, el rigor, la feinada i finalment la màgia, que ja no té recepta i que es materialitza en el directe i amb el públic, tots vosaltres, per aconseguir que tot sumi i ningú no hi prengui mal, perquè aquestes són les condicions del carnaval. I sobretot, per passar-ho bé.

No en tinc cap constància escrita, però m'hi jugo un Stradivarius que al carnaval d'aquell 1886 Saint-Saëns es va disfressar d'animal. I tu, de què et disfressaràs?

Jordi Lara, escriptor

Acaba de presentar la novel·la *Sis nits d'agost*

Iván Morales, guió

(Barcelona, 1979). Comença a fer els primers passos com a actor treballant a les ordres de talents indiscutibles com Isabel Coixet, Dario Argento, Agustí Villaronga, Daniel Monzón, etc., amb els quals ha après en la pràctica la complexitat del treball interpretatiu, cosa que l'ha ajudat després a passar a l'altra banda i a dirigir actors amb el màxim d'empatia i coneixement de l'ofici. Paral·lelament, ha anat desenvolupant una trajectòria com a escriptor dramàtic. Va debutar com a director l'any 2000 amb els curtmetratges *Ha llegado el momento de contarte mi secreto* i *Dibujo de David*. Com a director teatral ha dirigit alguns dels èxits indiscutibles de la cartellera barcelonina dels últims anys. Amb *Sé de un lugar* no va deixar de viatjar per tot el món durant set anys, a més de guanyar nombrosos premis. Algunes altres de les obres que ha escrit o ha dirigit, o totes dues coses alhora, són *Jo mai*, *Cleòpatra*, *Els desgraciats* i *Wasted*. Com a guionista i *showrunner* ha estrenat la sèrie de TV *Heavies tendres*. També treballa com a professor d'interpretació i direcció d'actors en algunes de les escoles més prestigioses de Barcelona, com Escac, Estudi Laura Jou i l'Obrador de la Sala Beckett.

Brodas Bros, companyia de dansa urbana

Brodas Bros neix l'any 2006, i des del començament les dues parelles de germans i germanes Pol i Lluç Fruitós i Berta i Clara Pons formen el nucli que impulsa tots els seus projectes. Marc Carrizo ha passat d'alumne de Brodas Bros a company i ballarí en la majoria dels espectacles. Brodas Bros es caracteritza per la versatilitat, gràcies a la qual ha participat en pel·lícules, anuncis, actuacions a TV, espectacles a mida... Ha impartit masterclasses per als artistes dels espectacles *Saltimbanco* i *Corteo* del Cirque du Soleil, per a companyies com Cesc Gelabert, La Intrusa i CobosMika, per a l'Institut del Teatre i per a un gran nombre de centres i escoles de ball de tot el món. Brodas Bros ha fet gires internacionals amb els seus espectacles, tant de teatre com de carrer, per Amèrica Central (Hondures, República Dominicana i Haití), Amèrica del Sud (Uruguai, Paraguai, Brasil, Xile) i Amèrica del Nord (Los Angeles). També ha actuat a l'Orient Mitjà, al Japó i a l'Àfrica (Guinea Equatorial) i ha fet tres gires per la Xina. En el marc europeu, ha actuat a França, Portugal, Alemanya, Bèlgica, el Regne Unit i Holanda. El seu repertori de produccions en gira consta de vuit espectacles.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

600 996 996 (Subscriu-te al nostre canal de notícies, enviant la paraula ALTA)

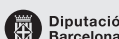
www.tasantcugat.cat / 93 589 12 68

Entitat benefactora

Col·laboren

Mitjans de comunicació

AJUNTAMENT DE
SantCugat